

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.333 van 4 juni 2015
in de zaak A. 215.716/XIV-36.402**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Geens
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Lange Lozanastraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 april 2015, strekt tot de cassatie
van het arrest nr. 142.326 van 30 maart 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 6 mei 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van
30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Daargelaten het feit dat het bewijs van voldoende middelen van
bestaan luidens artikel 60 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de
vreemdelingenwet) met alle middelen van recht kan worden geleverd, wordt in het bestreden
arrest terecht vastgesteld dat verzoekster enkel een verbintenis tot tenlasteneming, een model

“Bijlage 32”, heeft bijgebracht. Artikel 60, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet schrijft voor dat die verbintenis moet uitgaan van een persoon “die over voldoende inkomsten beschikt”. Ook het bewijs daarvan is vrij, doch er moet worden vastgesteld dat verzoekster, zoals ook in het bestreden arrest wordt vastgesteld, hiertoe geen enkel begin van bewijs heeft bijgebracht. Dit klemmt des te meer nu zij er uitdrukkelijk op werd gewezen dat de solvabiliteit van de garant diende te worden gecontroleerd door de bevoegde persoon bij de Belgische ambassade van het land van domicilie van de garant en dat de bijlage 32 diende voorzien te zijn van de stempel ‘Voldoende solvabiliteit’. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon dan ook op wettige wijze besluiten dat de verwerende partij “op goede gronden en in redelijkheid heeft besloten dat de verzoekster geen bewijs meer heeft aangebracht dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikt”. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier juni tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams